

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5 " — " — "	Fél évre . . . 8 " — " — "		
Negyed évre . . . 2 " 50 " — " — "	Negyed évre . . . 4 " — " — "		
Egy óra . . . 1 " — " — " — "	Egy óra . . . 1 " 70 " — " — "		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **Ifj. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

1000 hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

Idegen barátság.

Mottó: „Mindenekelőtt önálló magyar nemzeti hadsereget követelünk, mert e nélkül a mi országunk nem állam, csak egy alárendelt tartomány.”

Minden államnak van barátja, szövetséges társa — legalább is szívesen . . . Az egymással jóviszonyban levő államok, legalább is udvariasok és tartózkodók egymás iránt annyira, hogy egyik nem rabolja ki a másikat, nem szívja ki a másik vérének s nem fosztja meg egyik a másikat a mindennapi kenyértől. Az államok nemzetközi személyek. Mindenik állam bizonyos tisztelettel viseltetik a másik államnak suverainitása és fenséges személye iránt; bizonyos tartózkodással és kimélettel érintkezik egyik állam a másikkal, mert egyik sem elébb való a másikkal — az életnek, a becsülethez, az önrendelkezéshez és a külső érvényesüléshez minden államnak egyforma jogosultsága van. Hatalma és ereje azonban épenugy különbözik az egyes államnak, mint az egyes embernek. Az egyik izmos, erős, furfangos, bátor, vakmerő, a másik vézna, erőtelens, liliputi, gyáva és félnék. Hogy melyik állam erősebb vagy gyöngébb, azt nem mindig az államot alkotó nép nagy sokasága vagy csekély létszáma, hanem az illető nemzet életrevalósága

és vezérebereinek lelkiismeretes buzgalma, vagy pedig a vezéreberek hitványsága és a nemzet ügyefogyottsága határozzák meg.

Ismétlem, hogy államokról beszélünk. Magyarország nem állam, mert nemzetközileg nem létezik . . . Nincs joga a becsülethez, a külső érvényesüléshez . . .

Ha józan ésszel államnak nevezhetjük azon országot, a melynek olyan nemzetgazdasága van, a melyet szomszédjának rabló támadásai ellen védelmeznie nem szabad, ha államnak nevezhetjük azon országot, melynek nincs független törvényhozó, kormányzó és végrehajtó hatalma, ha államnak nevezhetjük azon országot, melynek nincs hadereje és e miatt magával jóltehetetlen, ha államnak nevezhetjük azon országot, hol egy toladó, idegen hatalomnak szabad tere van egyik hallatlan elvetemültséget a másik után kénye-kedve szerint elkövetni . . . és ha nemzetközi barátságnak nevezhetjük azon viszonyt, a melyből folyólag az egyik szövetségstárs az élethez, a becsülethez, az önrendelkezéshez való természetes jogaitól büntetlenül megfoszthatja a másikat: akkor beismerem, hogy Magyarország is állam és Ausztria nekünk — barátunk.

Mit szólunk a hármasszövetséghez . . .? A hármasszövetség nem egyéb, mint három állam szövetsége.

Melyik az a három állam? Lássuk őket egyenkint.

Az egyik állam: Németország. A másik: Olaszország. — A harmadik: Ausztria-Magyarország.

Ez tehát egyik világra szóló bizonyossága annak, hogy Magyarország nem állam, hanem egy államnak alárendelt provinciája. Mert ha Magyarország is állam lenne, akkor hármasszövetségről szó sem lehetne a fenti értelemben, hanem akkor Ausztria és Magyarország az illető államszövetségnek külön-külön tagja lenne és így csakis négyes és nem hármasszövetségről lehetne szó.

Már pedig az nyilvánvaló, hogy a hármasszövetségnek Ausztria és Magyarország, mint a kettő együtt, alkotja egyik tagját . . . E szerint vagy Ausztria, vagy Magyarország, nem állam. Mert hiszen azt csak senki sem vonhatja józan ésszel kétségbe, hogy $1+1=2$ és hogy soha sem volt $1+1=1$ . . . A mekkora hazugság tehát ez a számtani állítás $1+1=1$, épen olyan hazugság azon politikai állítás, hogy Magyarország: állam. Hadsereg nélkül ezen a földön nincs állam.

Egy becsületes nemzeti szellemben kiképezett és szervezett magyar hadsereg, nagyobb támasza lenne ennek az országnak, mint valamennyi

A magyar föld beduinjai.

(Debreczeni levéltári adatok a cigányokról.)

A magyar föld kóbor beduinjai: a füstös arcú vándorcigányok. Szellős ponyvasátorukat, purdékkaal telt rozoga vándorkocsijukat ma is széltere találjuk a falvak végénél, magános pusztai kutaknál, az országutak mellett oldalgó, begyöpesedett, néptelenebb utakon, merre rettegett üldözőjük, a kakastollas kalapjáról „pacsirtának” csufol zsandár elvéte czirkál és szemfüleskedik.

A művelődés tulerőszakolt vívmányai alatt nyög az egész ország, a daczos, a független magyar beadta a derekát és szinte természetesnek találja, hogy a mádi regaleberlő ivadékaiból cseperedett új földesurakat kell tekintetes uraznia, nagyságolnia, szolgálnia. Azonban a füstös, a lenézett, a szemétként csufolt kóborcigány ma is abban az állapotban tartja magát a magyarföldön, amilyen állapotban éltek és küzdöttek századokkal az elődei. Dacoznak a

törvényekkel, dacoznak a művelődés vívmányai, füttyölnek az egész modern Magyarországra. A döglött jószág husát ma is élvezettel fogyasztják. A purdékon többször kóczmadzag az egész öltözet. A lócsiszárság a kenyerük és a kártyavetés, az embercsalás, az iszkábálás. Ha szerét ejtik a lopásra, csalásra, sőt a gyilkolásra is rávetemednek ezen pogányéletű kóborbeduinok, kiknek barátjuk a sötét éjszaka, akik mint gyűlölt, rettegett tünemények majd eme, majd ama határban tűnnek fel, miként rég letűnt idők kísértetei, a kiken sem a szenteltvíz, sem a zsandárszurony, sem a robogó gözösök hiuságot terjesztő füstje, zakatoló kerekerei nem fognak ki; sőt kehes-behes gebéiken, lakozásra is egyformán alkalmas sátras kocsijukon, egész tunya, titokzatos létükkel szemérmetlenül versenyre kelnek a haladó idővel.

A kóbor cigányok a magyar föld beduinjai. Ez alkalommal e füstös vajdafiakkal foglalkozom, némely öreg írások nyomán.

Debreczen város sárgult jegyzőkönyvében a legrégibb — kiböngészett — feljegyzés az 1622-ik esztendőből említi először a cigányt. Bizonyos Czigány Mihók szerepel eme krónikában. Mihókot felakasztották vala, mert a Fazekas Gáspár uram lovát eltolvajlotta a cigány . . . A lóért életével fizetett a cigány. Ma pedig nemesség, kitüntetés, befolyás, vezető hatalom a része annak, aki a magyarságtól a földet elrabolja és tengerentúlra üldözi a koldusbotra jutott magyart.

A debreczeni kovács és érdemes lakatos cézheknek is számos civódásuk vala a kontárkodó cigányokkal. A nemes előljáróság körül is irta, hogy micsodák a cigányok művei. A cigányok műve ez: vasvilla, bekó (béklyó) sató, rostély, kolomp, doromb, furó, fogó, nyárs, iszkába, léczszeg, kapa, ásó, zsendelyszeg, zabolamunkát megnyithattya, fódózhattya, szántóvasat is megcsinálhattya.

idegen államnak ravaszul színlelt barátsága.

Miért, hogy ezen a világon minden nemzetnek van joga az élethez és becsülethez, miért hogy minden nemzetnek szabad fölemelni kezét a gazok és rablók támadásai ellen: csak a magyarnak kell rablánczra bilincselte kezekkel — jajveszékélés nélkül néma önmegtagadással tűrni, hogy életereit orvul metszik föl egyenként és hajlékából erőszakkal orozzák el minden földi javát, sőt mindennapi kenyerét is?!

Miért van mindez? . . . Azért van ez így, mert nincs hadseregünk, amely a jog és igazság fegyverével megvédelmezzé a világ legelhagyatottabb és legszerencsétlenebb nemzetét — a magyart. És ez egy gyűlölt idegen szellem uralmának szörnyű átka mi rajtunk.

„Publiczista.“

A bécsi erdőben.

Irta: Dr. Ujlaki Hugó.

A hegy oldalán haladok az erdőben. Ünnepeles csend honol körös-körül, csak néha hallok egy-egy neszt.

A délutáni nap sugarai helyenként átörnek a lombokon és a megsárgult levelek a legszebb színekben pompáznak.

Messziről valami veres színű tárgy, tűnik elém, a mint közelebb jutok, látom hogy az egy nagy, vörös színre festett kereszt és rajta Krisztus szenvedő, magasztos alakja.

A két ember-magasságu kereszt nagy fához van erősítve, a fára pedig számos szent kép van felakasztva.

Hanem a lóval való kupeczkedésre mindig nagy hajlandósága volt a cigányoknak. A cigányrajok markába inkább is ragadt a kötőfékszár, mint a hegedűvonó, melylyel ez a széllal bélelt, könnyű lelkű népség manapság művészi sikereket arat, busás jövedelmet szerez . . . Debreczen város böles előljárói már az 1689-ik esztendőben szükségesnek látták határozatilag korlátozni a cigányságnak a lóval való kupeczkedését. Az egykori jegyzőkönyv szerint: „a cigányoknak törvénytételre való autoritások lóval kereskedések a modo in posterum, penitus tollaltatik, hogy a város határán sem belől, sem kívül lovakat vehessenek és azt árulhassák, meg nem engedtetik, az nállok található lovak elvesztése és elvétele alatt. Ha az városon akarnak lakni, a kó h mellett dolgozzanak. Ez iránt reájok való vigyázók és ezen végzésnek executiója committaltatik az Vásár inspektoraikra.

Ámde Debreczen városi érdemes előjáró uraimék bölesen gondoskodtak arról is, nehogy az cigányság a városon akarván lakni: a kó h mellett felette elszaporodjék. Ugyanis 1697-ben végzésileg határozatokat a cigányokról, hogy „valaki cigány névvel neveztetik az városból kiüzetessék“. Mindamelllett a furut és békószerszámot debreczeni polgáruaimék sem nélkülözhetvén, irmagul három cigánycsaládot a városon hagytak. A furu és békócsinálásért ezen

Széthulló virágok és koszoruk, hervadt rózsák — ezekkel halmozta el a kegyelet a kereszt környezetét.

A szenvedő alak örök részvét tárgya, de az embereket e fájdalom magasztossága még sem hatotta át. Most sem jobbak, mint évezredekkel ezelőtt, csak a formák változtak.

A szabad kereset korszakában nem nyúzzák le az emberek egymás bőrét, de könyörtelenül kihasználják a helyzetet, ha az, a kivel dolguk van, kevésbé értelmes, vagy kevésbé lelkiismeretlen. Kihhasználják egymás tudatlanságát, szorult helyzetét, fegyvert kovácsolnak mindenből és bizonyos gyűlölködő érzéseket a gyermekek már anyjuk tejével szívnak magukba.

A társadalom alapja a hazugság, mert az iskolákban erényt predikálnak, a sajtóban és a nyilvánosan elhangzó beszédekben a közérdeket hangoztatják, de jaj annak, a ki ezt készpénznek veszi.

Az viszi a legtöbbré, a ki leginkább ért embertársai kizsákmányolásához. Semmit se ingyen. Ez a jelszó, ez rejlik az erény mögött, ez lappang a közérdek leple alatt.

A kinek nincs összeköttetése, a kitől vizsonzolgálat nem remélhető, ki van téve minden eshetőségnek, az ilyen ember ne várjon biztos sikert, bármily világos, bármily jogos az ügye.

Vásáron van: a befolyás, a szavazat, a tekintély, a szerelem, a név. Egy ország miniszterelnöke nyíltan beösmerte, hogy választási czelokra milliók kellettek. Ki hiszi, hogy ez a sok pénz zászló-rudak vásárlására volt szükséges? Van-e valakinek kétsége a felől, hogy a képviselőválasztásokon a lelkiismeretek vásárlása folyik?

három cigányságnak kegyelmeztek, ugyanint: „Ádám vajda szt-annában, János vajda mesterben, György vajda Miklósban (utczarész neve) és a rézműves“.

De nem azért volt cigány a cigány, hogy ne kereste volna a rendelet kijátszását. Meg se sárgult ez a tinta, melylyel a cigányságot kitiltó rendeletet a debreczeni nótarius leirta, a beszivódó cigányság ellen már is a rendelet megújításáról kellett gondoskodni. 1697. augusztus havában rendelkeztek a furu és békócsináló vajdák felől és ugyanezen év november havában már ismét ezt a végzést foglalták irásba. Tapasztaltatván „a minapi végzés ellen a cigányok ujabban beszivódván a városba, azon végzés confirmáltatik: sőt vásárookra is bejönnök ne legyen szabad, nállok található jószágok elvétele s vesztése alatt, kik ellen való vigyázásra Borbély András és Balla Mihály uraimék deputáltattak“. A Borbély András uram nevével nem érdektelen megemlíteni (Zoltai Lajos jó barátom, Debreczen városi segédlevéltáros bizonyossága után mondom), hogy cigányok feügyelőlőjéül deputált Borbély uram ugyanazonos Jókai Mór legujabb regényének, az „Egetvivő asszony-nak“ egyik főszereplőjével, turi Borbély András-sal, akit a koszorus író tévesen debreczeni fürmenderi minőségben és hivatalban szerepeltet, de ki csupán szenátora vala nemes Debreczen városának és mostoha-atyja az „Egetvivő asszony“ hősének, a

A kik pedig ily eszközökkel jutnak be a törvényhozásba, bizonyára határozott czélt, magánérdeket tartanak szem előtt.

Képviselővé nem mindig az lesz, a ki arra érdemes, nem az, a ki közérdekű dolgokkal önzetlenül foglalkozik, hanem a ki fizet, vagy a ki mellett valamilyen befolyás működik, mely az embereket érdekeiknél fogva leköti.

A nép nagy része meg züllik, pusztul.

Nincs, a ki támogassa őket, nincs, a ki utbaigazitással szolgál.

Észrevehető, hogy a népesség évről-évre mozgóbb lesz. Családos emberek egyik városból a másikba költöznek, mert azt remélik, hogy az ujjabb lakó helyen boldogulni fognak.

Nincs elég munka az emberek számára és, a hol van, nem fizetik meg a teljes értéket.

Van egy ország Európában, mely két harmad részében hegyes, melyből a munkás emberek százezrei vándorolnak idegen országokba és melynek lakossága az általa szükségelt iparcikkék legnagyobb részét külföldről szerez be.

Ennek az országnak bebeszélük, hogy az áll érdekében, hogy ne legyen ipara.

Ennek az országnak a közepén Potemkin-falu van — a főváros, melynek fénye azonban annál feltünőbbé teszi azt az árnyat, azt az elmaradottságot, melyben az országnak többi része, az u. n. vidék leledzik.

Ez az ország közös vámterületbe van foglalva a szomszéd országgal, melynek hatalmas ipara a hazai ipar fellendülését lehetetlenné teszi.

E nagy áldozatnak főokául, ha már egyéb érvből kifogynak, azt hozzák fel, hogy a gazdasági egység azért szükséges,

hatalmas Baranyi Miklós szeptemvirnak . . .

A cigányság rendszabályozását illetőleg említésreméltó és érdekes, jellemző adatokat tár fel egy 1698-ból származó hivatalos jegyzés is, mely Czigány Nagy Györgynek engedélyezi a városon lakást. A debreczeni jegyzőkönyvnek vonatkozó részét szószerint ideiktatom:

„(Czigány) Nagy György ki az elmúlt esztendőbe a többi cigányokkal edgyütt a városbul extermináltatott volt, reczipiáltatik ily konditók alatt:

1. Maga fiastul éltekig befogattatnak; mindazáltal sem szolgát, sem szolgálót cigányt ne tartson, sem cigányokkal ne társalkodgyék; sőt valamily idegen cigányt bejönni megtapasztal Előljáróinak mindjárt bemonddgya.

2. Igaz munkájával éljen. Száncson, vessen, a lókereskedésbeli csalárdságokat, ugy mint azelőtt szokta volt, ne gyakorolja; mindazonáltal

3. kedden az hetivásárban igaz pénzen vett vagy becsületes embertül cserélt lovát eladhattya; de

4. házrul-házra, utczarul-utczára ne járjon, korbácsot ne viseljen.

5. Másunnan idehozott lovakat sem a városban, sem a városon kívül idegen embertől meg ne vegyen a keddi rendes heti vásáron kívül; mindazáltal ha Erdélyből vagy egyébünnen maga lovakat hoz, azok

mert e nélkül a két ország politikai kapcsolata is meglazulna. E politikai kapcsolat szent, ámbar annak legtöbb előnyét a másik elveszi. Ott van az udvar, a diplomácia, a hadsereg szükségletei nagyjából ott elégittetnek ki és a külföld nem két állam szövetségét ismeri, hanem csak azon másik állam létezéséről tud. Az iparos állam a földműves állam létezését csak négy szem közt, az otthon meghitt csendjében ismeri el.

A nép nyög az elviselhetetlen adóterhek alatt a keresetforrások nem szaporodnak, hanem bedugulnak, de egy csomó ember a fővárosban és a vidék központjaiban igen jól érzi magát e rendszer mellett.

Csak a nagy tömegek pusztulnak, csak a hivatalnokok nyögnek, mert a hallatlan csekély fizetésből nem tudják családjukat fentartani, csak az árverések szaporodnak, csak a magyarok, tótok, ruthének vándorolnak ki Amerikába, csak a székelyek menekülnek ki Romániába, hogy az oláhok közé beolvadjanak — egyébként minden jól van.

Ily gondolatok támadtak bennem az erdei fakereszt láttára, midőn a múlt nyáron a bécsi erdőben bolyongtam, mely tele van jóléttől viruló városkával.

A társadalmi élet szelleme és az iskola.*

— Levél a tanítókról. —

Gyakran hangzik fel az a panasz, hogy romlik társadalmi életünk szelleme, hogy a nemzeti jellem legbecesebb vonásai egymás után pusztulnak el: a kurucz típusok helyébe hasonlós, pulya generációk lépnek.

* Az „Egységes Nemzeti Közoktatás” egyetemes paedagogiai folyóiratból vettük át az itt közölt hazafias szellemű cikket. Deme Károly, a folyóirat szerkesztője írta.

felől, először mihelyt megérkezik hirt tevé arra rendeltetett Előjárónak, kedden 10 óráig eladhattya idegen embernek is; hanem itt való embernek időközben is eladhattya, ha rajta kapattatik, hogy a tilalom ellen cselekedett, toties quoties — lova elvétetik.

Ha pedig ezen punktumok ellen in minimo impingális (legkevésbé beleütközik) vagy maga vagy fia minden gratia nélkül kiveretessenek és soha örökké bé nem fogadtatnak*.

Ez az, ami a magyar föld mai külön és különféle beduinjainak is fájdalmas és ami főbbképpen nem izlik, a régi végezés második punktuma alatt foglalt aranyhatározat, hogy igaz munkával éljenek, szántsanak, vessenek, a családtságról mondjanak le ezen föld lakói, akik becsületesen akarnak itt élni, nem pedig beduinok módjára, mint a kóbor cigányok és a szélrózsa mindenirányából tolongó idegen áradat, melynek mindnyája magyar fajtánk gyöngeségeire spekulál csalárd utakon és eszközökkel. És mégis nincs törvény, mely az idegen elődiéktől népünket oltalmazná, országunk földjét szabadítaná... Csufozni szokták a régiéket, pedig tanulhatnánk tőlük, bizonyítja ezt az 1698-ból származó öreg írás is.

Ifjabb Móricz Pál.

„Mindenki csak újabb élvezeteken töri a fejét, s mivel a pénz megnyitja az utat a kényelemhez, a gyönyörhöz, tehát a pénz az egyetlen életzél. Hogy sokat kereshessünk, áruba bocsájtottunk tehetséget, meggyőződést, beolyást, jellemet. A jogot kiátszottuk, az igazságot megkerültük, az eszményeket lenéztük. Csakhogy érzéseinket kielégíthessük, lelkünket eladtuk s ott görnyedezünk a hatalmasok lábainál. A „haszon” volt a jelszó, a melyért feláldoztak mindent s így terjedt ragályonként a szolgálalkúség. Még az ifjuság lelkesedésének tüze is kihamvadt. Nevelődött egy cinikus, pártfogásokból élő, kapaszkodó nemzedék. A lelkekből tünedeznek az eszmények! Le s D i e u x s'en vont! Ridegek a szívek, mint az üresen hagyott madárfészek.”

Szomorú igazságokat mondott el a fennebb idézett szavakban Hock János. Csakhogy a midőn társadalmi életünk nagy baját így aposztrofálta, elmulasztott valamit. Nem mutatott rá a nagy veszedelemre, a mely ilyen állapotokban a magyar államot, a magyar nemzetet érheti legelső sorban.

A magyar állam összeomlását, a magyar fajnak az idegen nagynepek (szláv, német) közé való beolvadását a mindinkább tornyosuló hatalmas áramlatok közt csak független gondolkozásu, lelkökben és külső megjelenésükben egyaránt magyar új generációk, csak egy jellemében megtisztult, idegenszerűségeiből kivetkőzött, önálló cselekvésre képes egységes magyar nemzet akadályozhatják meg. Ezeket az új generációkat, ezt az egészséges és életképes magyar nemzetet az ifjuság tanítóinak kell nevelniök. A magyar társadalomnak a tanítóóság az egyedüli kasztja, melynek még él lelkében az a szent tűz, mely a hazáért, a közjóért önzetlen, mondhatni önfeláldozó munkára serkenti. Ez a tűz azonban már kezd az ő szívében is kialudni. Napról-napra oltogatja azt az a méltatlanság, melyben nemes munkájokért részesülnek, az a sokféle, firivol módon érvényesülő protectio, mely arczulesapja az önértet s piszkos lábakkal tiporja az igazi tehetséget, a becsülettel végzett munka érdemét. Jól vigyázzon Wlassics miniszter ur! Az a tanítóóság és a közoktatásügyi miniszter, mely a beteges áramlatokhoz alkalmazkodik és aival uszik, a hivatalos felfogás szerint lehet „tapintatos”, lehet diplomatikus, de nem nevelhet egy nagyra képes nemzetet, nem teremhet egységes nemzetet az egységes, szilárd alapokon nyugvó nemzeti állam felépítéséhez.

Előrelátó irányítás nélkül a társadalom szelleme behatol az iskolai nevelés szellemébe is. Ha erre gondólnának, talán nem bíznák az irányítást azokra, akik nem értenek hozzá; nem állapítanak meg messze távolban a célta azok, akik csak a közelben látnak, akik a közelben is a husos fazékat tudják a leghamarább észrevenni. Ezeknek az állapotoknak tulajdonítható, hogy Magyarországon az egészségtelen társadalmi elméletek hirdetői, a Pikler-ek konkolyhíntó szereplésök révén megtorlás nélkül beszélhetnek magukról. Az egészséges bölcsélet azon utakat és módokat keresi, melyek az emberiség boldogságához vezetnek. A mit Pikler hirdet, az mind csak bomlást nyomort és bünt eredményezhet. Ez oly bizonyos, oly általánosan ismert dolog, hogy nem szorul bizonyításra.

Platon is az általános boldogság előidézésére törekedett állam-philosophiai munkáiban, de kimondta, hogy az emberi élet szükségletei állami életre készítetnek és az egyén boldogulását az állami élet rendezésével, tökéletesítésével akarta biztosítani. Az ő idejében ugyan a nemzetiség követelményei még nem élesedtek ki annyira

mint mostanában, mindazonáltal még abban sem, amiben az általános emberi vezérelte, érzésénél és társadalmi felfogásánál fogva nem tudta magát a nemzeti iránytól emancipálni. Az oly társadalomról, melynek életében nincs se nemzeti, se vallásbeli, se kasztbeli különbség, amelyben a rokoni vonalom és érdekek általánosak, amelyben elenyészik az önzésnek minden árnyalata és az emberek mindnyájan testvérek — amint később maga is beismeri — „csak isteneknek és istenek fiainak való állapot.”

Az élet immár bebizonyította, hogy úgy Platon és Aristoteles, mint követőik, az államregények (utopiák) írói (Morus: Campanella, Gabet stb.), téves utakon jártak midőn a communismus alapján az emberiség nagy eszményi javainak megsemmisítésével akarták a társadalom boldogságát megteremtteni és biztosítani. Sem az egyes embernek, sem a nemzeteknek egyéniségét nem lehet elnyomni vagy összegyurni és így egyenlővé tenni. Az ambíciót sem lehet kiölni senkiből azon oknál fogva, hogy vannak olyanok is, akikben nincsen meg. Az ember társas életre hivatott teremtmény és ezen Istenadta tulajdonságánál fogva hajlami és tulajdonságai szerint társul a család alapításánál és a társadalmi életben egyaránt. Azért a nemzetek egy közös nyájja sehogysem boronálhatók össze.

Nagy hibát követ el az — legyen bár mely nagy és hatalmas nemzet fia, — aki oly elméleteket terjeszt, melyek hazafias, nemzeti és vallásos érzést az általános emberi nevében gyöngíthetik. A vallásos, hazafias és nemzeti irány nem támadja meg, ellenkezőleg: csak szolgálja a nemesebb értelemben vett általános emberi érdekeket. A kozmopolitizmusnak az útja ellenben az egyéni és társadalmi boldogulás teljes elomlására vezet. Diadalma csak tévedés lehet, s mihelyt ennek tudtára jutna az emberiség, óriási rázkódtatások és pusztulásnak árán térne vissza a régi jóhoz, melynek alapja haza, nemzet és vallás volt.

A kozmopolita elvek terjedése különösen nagy veszélyt, teljes megsemmisülést hozhatna a mi nemzetünkre és hazánkra.

Látjuk a történelemből, hogy a nemzeti érzés tette erősölké és hatalmasakká a világ leguevezetesebb országait, és viszont, a nemzeti együttérzésnek, a nemzeti és közkerkölési erényeknek hanyatlása okozta vesztőket is.

Elég a mi bajunk kozmopolita világnézetek nélkül is. Ma-holnap ugyis nemzeti vonások nélkül való nemzet leszünk. A hasznosság elvét erősen belénk oltották társadalmi és politikai életünk vezetői, s ennél fogva függetlenségünk affektált, szereplésünk alkalmazkodó, pózoló, mindenben haszonleső. Az igazi függetlenség nálunk teljesen le van nyugózza az önző érdekek szálainak nagy sokaságától. Az ugynevezett „elvek” a legtöbbször hazug frázisok, melyek csupán arra valók, hogy elpalástolják velök azt, a mi cselekedeteikben következtelen. Hirdetik az igazságot, a szellem természetadta szabadságát; de azért ha szabad szellemben megmondja valaki a kellemetlen valóságot, kopókat uszítanak rá és kiüldözik a világból, a gázt, a sikkasztót ellenben megvédik és előbbre viszik egy kis protectio révén is.

A tanítók és tanárok még nem tartoznak az ugynevezett „praktikus” emberek közé. Ők még jámborok és azon fáradoznak, hogy az eszményiség népségeihez emeljék a vezetésökre bizott ifjuságot, azt persze észre sem veszik, hogy e miatt sokan együgyűeknek tartják őket.

A társadalom könnyen rányomhatja — és ez így szokott lenni — a maga bélyegét a tanítóra és az iskolára egyaránt.

NAPI HIREK.

Mádi Kovács György meghalt.

Mi a Kossuth-párti ujság meghajtjuk lobogónkat a mai kor egy katonája előtt . . . Ez a katona, aki immáron a ravatalon örökalmát alussza mádi Kovács György nyugalmazott tábornagy. Minket nem a tábornagyfi fényes rangja, kitüntetései indítanak e holttest fölött mélyen, szívből átérezett hódolatra, hanem az, hogy mádi Kovács György a jelenlegi sivár katonáskodás körülményei között is megmaradt élte utolsó napjáig magyarnak, páratlan szabadelvű szigazságszerető magyar katonának, olyan törzsökös, lángeszű magyar vezérnek, amilyen Rákóczi urunk öreg Bottyán generálisa volt. Nem tagadta meg semmi körülmények között soha a magyarságát, de mindig büszke volt arra. Ő elseje volt a hadsereg legzeniálisabb, legenergikusabb, legképzettebb és más körülmények között legtöbbször, legfőbb vezérségre hivatott vezérő tábornokainak, de ki egyszersmind a hadseregben a faj magyarságnak leglelkesebb, legnyiltabb szószólója volt . . . Most midőn tehát a legjelesebb képzettségű, aranymagyar szívű első magyar katona a balassagyarmati híres királygyakorlat hőse, mádi Kovács György tábornagy gerjéni birtokán meghalt, mi részvételt hajtjuk meg lobogónkat eme nemes, nagy és igaz testvérünk ravatala előtt és kegyele tel hódolunk a mai kor legelső magyar katonája előtt, kinek elvei, viselkedése biztosíték voltak arról, hogy ő a válságok között is hű maradt volna magyar hazájához, magyar nemzetéhez. A magyar föld adjon neki édes nyugalmat és legszebb virágaival borítsa be a nagyra hivatott törzsökös magyar (nánási ősz származású nemes hajdu) katona sírját.

Életrajzi adatait a következőkben adjuk:

Mádi Kovács György cs. és kir. tábornagy a 6. hadtest (Kassa) vezénylő parancsnoka, szül. Pakson 1840. ápr. 2. án. A hadmérnöki akadémián nyerte kiképezését és 1858-ban a hadmérnökkarhoz nevezték ki hadnagynak, 1859-ben vett részt az osztrák-francia hadjáratban és még ugyanez évben főhadnagy lett, 1868-62. a vezérkari tiszteket képező bécsi hadiskolát hallgatta, aztán a külföldre vonatkozó katonai földrajzi és statisztikai adatokat gyűjtő és rendező vezérkari irodában, majd pedig az országfölmérésnél alkalmazták 1864-ben vezérkari századosná léptették elő és rendfokozatában vett részt az 1866-iki olaszországi hadjáratban. A custozsai csatában tanúsított bátorságáért és ügyességeért legfelsőbb elismerésre érdemesítette magát. 1871-ben a 11-ik cs. és kir. huszárezredhez osztották be és még ugyanaz évben a m. kir. honvédséghez ülyezték át, ahol rögtön az akkor szervezett tisztképző és vezérkari tiszteket képző magasabb tiszti tanfolyamhoz tanárnak nevezték ki és 1871. november 1-én őrnagynak léptették elő. 1872-ben

Romlott szelleme mint a miazma, behatolhat az iskolába is, és akkor — alkonyattá válik a nemzeti nevelés bajnala, akkor haza és vallás üres szavakká lesznek.

Álljunk résen, kogy ez meg ne történjék! Dolgozzunk céltudatosan és tervszerűen, hogy javítsunk! A mellett pedig, hogy korrekt embereket kell nevelnünk, ne feleddjük el azt sem, hogy Magyarországnak nagy szükség van arra, hogy nemzeti érzésünk mindenben és mindenkor kellő erkölcsi bátorsággal és impozáns módot nyilvánuljon meg.

Deme Károly.

Délutáni levél.

(Géczy István urhoz.)

Az ujságból olvasom, hogy Géczy István színműíró, több sikerült és kevésbé sikerült darabnak sokat emlegetett szerzője Debreczenbe érkezett és hogy két hónapot fog itt tölteni . . . Miért? Ezt is kifejezi az ujság. Géczy István új színművéhez tanulmányozza a debreczeni népeletet s az itteni népszokásokat. Népszínművének egyik felvonása a Hortobágyon játszik, a hol Géczy István néhány napot szintén elfog tölteni.

Ezen híresztelés után néhány megjegyzésem van Géczy urhoz. Nevezetesen, hogy a Hortobágyon hiába keresi már a betyár romantikát. A pusztai szüzességén keresztül gázolt a vasut, »unterczugot« viselnek magok a pásztorok is. Tehát a betyárt, a mi a népszínműhöz szükséges kellék, idebent kelt keresni. Kutatása nem lesz eredménytelen. Talál a debreczeni aszfalton eleget.

Egyébként szürke város ez a miénk. Itt csupán dolgoznak és dolgoznak a törzsökös polgár emberek. A kövér buzakeresztekben, a tánczos paripákban, a földben keresik és találják a gyönyörűségüket. Szóval semmi színpadiasság, regényesség, még a pártaviseletről is lemondtak a lányok és »kájzer kabátot« öltött magára a kálvinista teológus.

Ha azonban az uri nép romlását, kifordított szokásait, bicziklis sapkáit, főispáni kurta nadrágokat és kurtább barátságot, városi házi bábelt és kék csodákat akarsz színpadra vinni Géczy barátom, ily tulajdonságokat találsz itt bőven, hanem a magyar, a nemzeti szellemet hiába keresed. Nehogy beszennyezze a mai stréber, idegen szagu, kifordított korcskor, gondosan zárva tartják azt a vasalt kapukon és a tanyaházak árkaiból a mi olyan rideg, hideg, zárkozottnak látszó, de mégis oly becsületes, oly erős, oly törzsökös magyar cziviseink.

Egyébként Isten hozott Géczy uram Debreczenbe. Méltánylom a becsületes törekvéseidet. Hisz társaid a bpesti büzös, idegen levegőből halászatják népszínműveik torzalakjait. Te legalább lejöttél Debreczenbe. Kívánom hogy e rövid idő alatt sikeresen tarlózgjass.

Szabad Hajdu.

a magyar királyi honvéd főparancsnoksághoz segédtsztnak osztották be és 1873-ban a 66-ik honvédzászlóalj parancsnoka lett. 2875-ben alezredesnek léptették elő és az I. honvédkerület (Budapest) parancsnokságához segédtsztnak nevezték ki. 1877-ben ezredes és ideiglenes, 1882-ben pedig valóságos dandárparancsnoknak (Kassán) léptették elő. 1885-ben a VI. honvédkerület helyettes és 1886-ban véglegesen kinevezett parancsnoka, 1887-ben pedig altábornagy lett. 1889-ben az V. honvédkerülethez helyezték át mint vezénylő tábornokot. 1891-ben a cs. és kir. hadsereghez helyezték vissza a második (bécsi) cs. és kir. hadtest vezénylő tábornokhelyettesévé, majd pedig a hatodik cs. és kir. hadtest (Kassa) vezénylő tábornokává nevezték ki. 1895. október 28-án tábornagygyá lépett elő, 1897-től megvált a tényleges szolgálattól s néhány hónappal később végleg nyugalomba vonult.

A nagyszalontai Kossuth ünnep.

Lezajlott a nagyszalontai hajduk ünnepe. A debreczeni szobrászmester, Tóth András kiváló művésznök remekét, Kossuth Lajos szobrát vasárnap Kossuth F. pártelnökünk és képviselőtársainak jelenletében nagy ünnepek mellett leplezték le. A debreczeni Kossuth-szobor bizottság nevében Komlóssy Arthur debreczeni főjegyző helyezte koszorut a debreczeni művész elismert művészi alkotására, beszédet azzal fejezte be, hogy Debreczen nemsokára követi Nagy Szalontai példáját (Bár úgy is lenne! Szerk.) A szobrot több mint száz koszorúval koszorúzták meg. A hazafiság gyönyörű ünnepe volt a szalontai ünnep.

Mükedvelői előadás a debreczeni gör. kath. templom javára.

A magyarajku görög katolikus atyánkfiai itt Debreczenben is szaporodnak és erősödnek. Immáron templomépítést is tervbe vették. Imaházuk már van. Most hát a görög kath. templom építése javára jótekonyczélú mükedvelői előadást rendeznek táncmulatsággal egybekötve. Ez előadást az iparos ifjúságból megalakult mükedvelői társaság a »Margit« fürdő dísztermében rendezi. Színpadra kerül Szigligeti Ede gyönyörű népszínműve, a »Szökött katona.« Julius 7-én tartják meg ezt a szép előadást, melyet a ezél iránti tekintetből ajánlunk a közönség pártfogó figyelmébe.

A főjegyző szabadságon.

Komlóssy Arthur főjegyző holnap szerdán kezdi meg öt hétre terjedő szabadság idejét.

A tennys-verseny eredménye.

A honvédtiszti tennys pályán tegnap ért véget a verseny. Az ellenfelek erősen küzdöttek, mindegyik igyekezett a másikat legyőzni. A hölgyek versenyében König Gizi lett a győztes, aki a branzai herceg díjat az ezüst likör servíct nyerte, második díjat Klebelsberg Emma és a hasmadik díjat Perczel századosné nyerte meg. A férfiak versenyében a győztes Ruttkay hadnagy volt ki ezzel megszerezte a Csáky grófnő Széll Marianne buzgalma folytán beszerzett hölgyek díját, ezüst szivarkatárcza készletet, a második díjat Hadházy kapitány és a harmadik díjat Nedeczky kapitány nyerte meg.

A színházi pályázat és a tanács gyorsasága.

Egy hete körülbelül, hogy a tanács elhatározta a színház bérbeadására vonatkozó pályázat kiírását s csodálatos dolog, a határozat mai napig sem hajtott még

vége. A pályázatot nem irták ki. Pedig más városok már a felett is határoztak, kié a színház, Debreczen még a pályázatot ki. hirdette Természetes, most is követi a hagyományos maradiságot. Igazán jellemző ez a városi közigazgatás „gyorsaságának” eljárára.

Bolla Kálmán nyugdíjazása.

Honvédségünkre nézve elsőrendő fontosságú intézkedésekről ad hírt a honvédség hivatalos lapja, melyek közül legelső sorban érdemel figyelmet József főherceg, a honvéd-főparancsnok eddigi adlatusának nyugdíjazása, az új adlatusnak pedig ezt nyomban követő kinevezése. Ha eltekintünk a személyektől, már úgy is figyelmet érdemlők ezen legmagasabb elhatározások, mert hiszen alig egy-két héttel a nagy hadgyakorlatok előtt érvényesülnek, ezen hadgyakorlatok alkalmával pedig honvédségünk semmiben sem szokott hátramaradni a közös hadsereg csapatainak hadi készülsége mellett. Mint több évvel azelőtt Kovács, úgy a nyugalmazott Bolla Kálmán altábornagy egyénisége is alkalmas volt arra, hogy honvédségünket a hadgyakorlatokon sikerről sikerre, ha pedig az események úgy fordulnak, annak idején diadalról diadalra is vezesse. Ennélfogva bennünket a legmagasabb katonai rangokban való változások a hadgyakorlatok aktualitásánál fogva is érdekelnek. Még inkább érdekel bennünket, hogy ezen változásoktól mit várhat honvédségünk nemzeti szempontokból? Tudjuk és látjuk, kivált a honvédelmi miniszter ténykedéseiből, hogy az erősen jellegzett magyar karaktereket nem hogy a közös hadsereg, de még a magyar honvédség élén sem igen szeretik megtűrni. Sorba nyugdíjazták a 48-as honvédségből átszármazott tábornokokat. „Látták őket Ádám kosztümben?” kérdé volt az e miatt háborgó ellenzék a képviselőházban a honvédelmi miniszter. Az Ádám által viselt czivilben most ugyan a miniszter ur sem tűntetne fel herkulesi izmokat, de hogy Bolla Kálmánt nem fizikai okokból nyugdíjazzák, abban bizonyos lehet, aki csak egy tekintetet vet eme derék magyar tábornok daliás alakjára. Hőslelkű, nagy képzettségű, ritka talentumu tábornok Bolla és nyugdíjaztatását még csak gyanusabbá teszik azok a halomszámra megjelenő vádaskodások, amelyekkel a nyugdíjbakérgetést szépíteni igyekeznek. Egy jó magyar embert kergettek ismét nyugdíjba! Megválnak, hogy pótolja őt akár katonai erények, akár magyar hazafiság tekintetében az ő utódja, Klobucsár tábornok, azt nem tudjuk. Annyit tudunk, hogy borbát származása, hogy a határörvidék szülötte és neveltje és halljuk, hogy mindeddig nem árult el valami heves igyekezetet az iránt, hogy magát telivér magyar személyzettel vegye kö-

rül. Majd megmutatja az idő, mit nyertünk, vagy veszítettünk a legújabb változások által. Lovassági felügyelővé Klobucsár helyére báró Zech tábornokot léptették elő. Annyi tény, hogy ha — változatosság kedvéért — egy, a magyarok közt ismertebb, vagy legalább m a g y a r n e v ű katonai nagyság is szerepelne a hivatalos közlönyben, legalább illuziójával rendelkezne annak, hogy talán mégis m a g y a r főtisztek jutnak a magyar honvédség élére!

Egy vasuti szerencsétlenség rémes híre.

A vasuti állomáson vasuti szerencsétlenség rémes híre terjedt el. A Körösmező-Sziget felől Debreczenbe érkező utasok terjesztették e hírt. Kevele állomáson, az alagút előtt, hegyesuszamlás történt és a törmelék — állítólag — eltemetett hat munkást, akik közül négy szörnyet halt. Emiatt késett volna a vonat is. Vajha meghazudtolná e rémhírt.

Rövid krónikák a XX-ik századból.

II. Rizó Jancsi, voltaképen Balázs Jósának hívják, de abból a füstös nációból való, amely karjaiba vitte Chimay hercegnőnek a maga primását s a sorsa, a karriéréje is sokban hasonlít a monsieur Rigóéhoz. Balázs Jóska a kvietált tábornokok városában, Grácban húzta másfél évig a tüzes magyar nótákat. Amikor aztán egyszer erre a nótára zendített rá: „Rózsabokorban jöttem a világra . . .”, egy szépséges szép német leány sirva borult a kavéház márványasztalára és könnyekkel áztatta a patyolat arcát. Hogy miért tud sirni egy szőkehajú Gretchen a szomorú magyar nótára, azt csak az tudja megmondani, aki a szívekbe lát? A szépséges szép előkelő német leány pedig sokszor sirt e nóta mellett. Balázs Jósának jó szeme volt és nemsokára a siró hegedű csak a könyes szemű szőkeségnek szólt. Hogy-hogy nem, az már megint a felsőbb lényekre tartozik, Balázs Józsi, a feketeképű czigány teljes diadallal vonult be a német urileány szívébe. És mikor az érzékeny Gretchen Grác-ból Gleichenbergbe utazott, a gráci czigánybanda primása vele ment. Nemsokára aztán rojtos szélű kártya készült, melyen a következő jelentőségteljes hír ékeskedett:

Ella von Grafenberg
és
Balázs Jóska
jegyesek.

Mellesleg Ella von Grafenberg urhölgy 200,000 koronányi vagyonnak a boldog tulajdonosa. No meg most egy feketeképű czigányprimásé is.

A kolozsvári rendőrség alaptalan feljelentés nyomán a főkapitánysághoz kísértett egy uri úrt és anélkül, hogy a vádlót kihallgatta volna a bekísért urinőt délelőtt fél 12 órától délután 3 óráig a tolonczházba záratta. E miatt Szvaesina Géza kir. tanácsos pol.ármeester szigorú vizsgálatot indított dr. Kossa Elemér h. rendőrkapitány ellen s a vizsgálatot befejezván, a jegyzőkönyveket a további törvényes lépések megtétele végett átküldötte a kir. ügyészséghez.

A Czeglédi Ujság című lap hírvátában olvassuk az alábbi szenzációs hírt:

Légyott. A következő névtelen levelezőlapot kaptuk: „Tisztelt Uram! Három

hónapja, hogy önt ismerem, azóta nincsen nyugalom, pedig menyasszony vagyok. Nem találok más módot az önnel való találkozára, minthogy találkára hívjam. Szíverkedjék tehát szombat este felhat órákor a Széchényi-téren a két sorfa közt megjelenni, ahol is egy krémszín ruhás hölgyet fog találni.” — Miután nem volt időnk a kedves légyottra elmenni, küldtünk helyettünk egy fiatallembert, hogy vigasztalja meg a bubamerült szívet. Az el is ment, de mindeztideig nem tért vissza, bizonyosan elvitte vagy az angyal, vagy az — ördög.

Angliába is elér a török cenzura keze. A londoni Shakespeare színházban nemrég „A hárem titkai” című darabot akarták színrehozni. Az előadási napon délután két órákor lord Chamberlain egy megbízottja jelent meg a színház igazgatójánál s kérte őt fáradsa el Chamberlainhoz kis tanácskozása volna vele a lordnak. Az igazgatónak azután tudtára adták, hogy a hárem titkát nem szabad előadni, a török nagykövet, illetve a szultán kérésére vegyék le a műsorról.

A közönség figyelmébe.

A közönség figyelmébe ajánljuk a vigécz törvény azon intézkedését, mely tilalmazza, hogy a vigéczek a közönség köréből megrendeléseket gyűjtsenek. Az ily tilalom ellen vétő vigéczeket szigorúan bünteti a rendőrség. A lépre ment megrendelő pedig herceze hurezának teszi ki magát. — Azért hoztuk ezt elő, mert értesülésünk szerint egy borvigécz városszerte koledál.

Debreczeni rövid hírek.

Nagy Jakab debreczeni sertéskereskedőtől 800 koronát elloptak, a tolvajt elespítették. A 800 korona száz híján megkerült. — **Székely Gyula** szintársulatunk kiváló baritonistája a napokban vezette Budapesten oltár elé Gyurmann Alicet, a magyar színművészet kitűnő fiatal tagját. — **A törvényszéki fogházban** érdekes esküvő lesz legközelebb. A lopás miatt elítélt Lávér Samuel lép házasságra az orgazdaság miatt elítélt Kovács Juliánával. Csiky Lajos börtönlelkész adja rá az áldást. Lakadalmi mulatságról természetesen szó sem lehet. A fogházörök lesznek a tanúk. Es dispensáció mellett történik az esküvés. — **Nagy János** debreczeni borbély segéd Papp Dezső lakótársával közös szerelmük tárgyáért birokra kelt, oly alaposan össze verekedtek, hogy a szerelmes borbélysegéd ágyban fekvő beteg. Hej a szerelem!

TÁVIRATOK.

Tüntetés a burok mellett.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, július 2.

Brüsszelben nagyszabású tüntetések folytak le a burok mellett. A tüntetés az Alhambra helyiségében kezdődött, mely Chamberlain tulajdona. A Budapesten is járt De Wett és dr. Valentin beszédei óriási hatást gyakoroltak. A vendégek ezután sétakocsizást tettek. A lelkesedés annyira fokozódott, hogy a lovakat kifogták a kocsiból és úgy húzták a vendégeket az egész városon keresztül.

Juriss Mihály halála.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, július 2.

A képviselőházat — alighogy megkezdte nyári vakációját — gyászbeszéd érte. Meghalt Juriss Mihály czimzetes kanonok, privigyei plébános és a privigyei kerület néppárti képviselője. Bár csak ebben az országgyűlési ciklusban került a képviselőházba, hamar általánosan ismert, tipikus alakja lett Juriss Mihály a Háznak. Apró termetű, töpörödött emberke volt, ránczos, de piros-pozsgás képű; bár hetvenhét éves volt, göndör, barna fűrtjeiben még alig akadt néhány ősz hajszál, a pápaszeme mögül pedig fiatalos tüzzel villogtak szemei, legkivált akkor, mikor a liberalizmusról volt szó. Mert ennek ádáz ellensége volt az öreg néppárti pap, ki minden költségvetési vitában szentelt egy-egy beszédet arra, — hogy alapos dorgatóriumban részestette a liberalizmust és a liberálisokat. Sok derűtséget is szerzett a Háznak az öreg ur, kinek minden beszéde minden felhozott példája azt tanusította, hogy számára a világ középontja Privigye, s hogy az ottani eseményekből ítéli meg a világ folyását. Az utóbbi időben sokat betegeskedett, tavaly szélütés érte, melyből fölépült ugyan, de azóta ereje egyre hanyatlott s tegnap meghalt. Holnap délután öt órakor lesz a temetése.

Bresci czinkostársai.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, július 2.

A Newyork Wrold értesülése szerint az olasz kormány megszerezte azoknak a névjegyzékét, akiknek részük volt Umberto király meggyilkolásában és Brescinek több társát már Olaszországba csalta, a hol titokban letartóztatták őket. A newyorki olasz főkonzul a szükséges információk megszerzése végett egy Szekura nevű görög detektívet alkalmazott, a ki sokat forgolódott az olasz anarkisták között. A többi közt megtudta, hogy Brescinek sorsolás által jutott az a föladat, hogy Umberto királyt megölje. Az anarkisták azt a gyűlést, a melyen ezt elhatározták, 1900 májusban a Bartoldi-teremben tartották meg. Szekura a szükséges adatok megszerzése után Olaszországba utazott.

Póstyén

európai híre kényszerűen a t. közönség külföldi híreinek ajánlunk. Specialitása: lokális iszapfürdői egyes-estészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb köresekben is eredményesek. Ezen iszaptag fürdők hőfoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűeknél is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatók. Póstyén fürdő javallva van: csusz, kőszvény, ischia, csonttörések stb. esetinél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendel-

kezik új és legtökéletesebb fürdőberendezésekkel, van színház, 2 zenekar, vill. világi társ. penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 1/2 óra alatt. Prospectust és bővebb értesítést szívesen ad a fürdőigazgatóság.

Innét-onnét.

— Julius 2. —

(Czimerkérdés.)

A kifordított izlésnek két sikerült remekében gyönyörködtem az egyik délután Értem azon szárazkeszeg ábrázatu bérházakat, melyek az ugynevezett Simonffy-utczai sikátornak képezik a lelegejét.

Ez a két bérház tudtommal és tényleg (elég sajnós! Szerk.) a nemes város tulajdonát képezi. Felépítésük kövér bankóiba került a pótdós nemes városnak. Kerestem tehát rajtuk, — mit? . . . a város czimerét, melynek szerintem minden városi középületen ott kell diszeskedni, hogy előre lássa mindenki, hogy az az épület nem a Pityi Palkóé, hanem a város polgárságé, miként hogy az állami épületeken (törvényszéki, táblai paloták) az állam czimere hirdeti a köztulajdost . . . De bármennyire szemlélődtem is (felfelé való nézdelődésemben majd hátratorntem a nyakamat; ugy-e jó lett volna?), nem fedeztem fel sehol az evangyéliomi könyves, zászlóttartó bárányos városi czimernek a nyomát sem. Noha azt is megengedem, hogy ott rejtőzködik valami felredugott helyen. Ellenben a régi vámházépületeire faroló városi épületnek kurtán-furesán lenyesett farán mély csodálattal szemléltem — előttem ösmeretlen — a falba bevesett csodálatos jeleket, titokzatos napkeleti czimerképeket, melyekről azt a felvilágosítást nyertem, hogy azok valamely „páholj jelvényei.“

Ez engem nem nyugtatott meg. A bérház, elég sajnós, városi tulajdon, azért tehát tisztelt főmérnök ur — ne titokzatos jelvényeket, hanem a város becsületes, ősi czimerét tessék eme diszes épületekre szembetűnőleg kifaragtatni.

Ugy hiszem, hogy ez csak elég szerény, igazságos és méltányos kívánság? Ha város gazda uram Debreczen város bilyogját odasüti a „cifra ménes“ bármely kosorrru csikájára, mennyivel inkább megkívánható tehát, hogy a nagyértéket képviselő városi épületeken is szembetűnőleg ott diszeskedjék a város czimere. Elég becsületes magyar jelvény. Még az ősök legalább nem piszkolták be.

(A hálátlan liberálisok.)

Az a tapasztalatom, hogy a mai liberálisok csak az élő, befolyásos nagyságok többször költött, mint valódi érdemeit szokták koszoruzni. Az ilyen kegyelet fizetősebb is. A halottakat éppenny elfelejtik, mint a sötétségben bujkáló nem liberálisok.

Íme itt van a debreczeni református gróf, néhai Vay Dániel esete. Vajon mely ékesszavá liberálisunk gondol az ő Kossuth-utczai temetőkerthelyi begyöpesedett sírjával, pedig a boldogult nagy férfiú Magyarország

történetébe, a valódi liberalizmus aranykönyvébe beírta cselekedeteivel oly időben a nevét, midőn kevésbé járt oly előnyökkel a liberális zászló alatti küzdelem, mint ma. Ő, az akkor dugszagdag, ősnemes főúr, mint a Kossuth barátja és munkatársa, az országgyűlés liberális kitűnősége akkor a kasztjával szembe szállott és a legnagyobb áldozatokat hozta a valódi magyar nemzeti liberalizmusért. Őreg napjaiban hatalmas magyar szellemű nemzeti történetet is írt. Szóval kiváló férfiú volt, ki büszkeségét képezhetne volna bármely pártnak.

És mi a liberális elvtársak hálája? — Gyöpesedni, beroskadni, emlékjel nélkül pusztulni hagyják az öreg „poigár gróf“ sírját.

Nemes gróf! Ha a liberalizmusodat beváltottad volna valami tejlős liberális méltóságra, még életedben megérhetted volna hogy a debreczeni utca-nevek rendezésekor legalább egy utczát kereszteltek volna el rólad, mint Simonffy polgármesterről, a ki praktikusabb bajnoka volt a liberalizmusnak. És ne feledjük: — Ő még mindig eleven polgármester.

(Czigánysors.)

A brilliantkezű Dajna Balog Bandi világhírű kisbögösművész (azért nevezem „briliánt kezűnek“ mert briliántgyűrűkké változnak a vonó húzásai) tegnap este fehér czipősen, zöld mellényesen, szóval cigányprincez módjára kiöltözve állított be Kemény János jóbarátom barátságos „Kis pipa“ vendéglőjébe. Mikor távozott a kiváló kisbögös művész, az egyik sarokban megszólalt a borívó vendég.

— Ugy-e Dajna-Balog Bandi volt ez a fehér czipős, zöld mellényes művész?

— Az!

— Nohát tegnapelőtt este még Budapestben láttam. Az Andrassy-uton k o c s i k á z o t t . . .

— Most pedig Debreczenben g y a l o g j á r ó s k o d i k, felelte Kemény János jóbarátom, kedves komám, akinek a lelkébe szorult némely szelid humor.

Ilyen a cigánysors. Papirosra változnak át a briliánsgyűrűk.

nemes Portörő Kelemen.

IRODALOM.**A Franklin-Társulat legújabb kiadványa.**

(A kir. ítélőtáblák felülvizsgáló tanácsainak elvi jelentőségű határozatai. IV. kötet 1899—1900. Összeállította és összeállította: Dr. Térfi Gyula, a m. kir. igazságügyminiszteriumban alkalmazott budapesti kir. törvényszéki bíró. Kiadja a Franklin-Társulat. Budapest. 1901.)

Abban a nagyszabású irodalmi vállalatban, a melyet a Franklin-Társulat a somnás törvény életbeléptetése után a felülvizsgáló bíróságok határozatainak megismertetése céljából megindított, most jelent meg a kir. táblai felülvizsgáló határozatok gyűjteményének IV. kötete. Szakember előtt felesleges hangsúlyozni azt a nagy gyakorlati

fontosságot, a mellyel az ilyen gyűjtemény jár. A legfelsőbb bíróságok határozatainak közzététele nemcsak a judikatura egyöntetűségét mozdítja elő, hanem olyan becses segédeszközt nyújt a gyakorlati jogász kezébe, amelyet jogának érvényesítése körül bármely ügyben sikerrel használhat fel. — Minthogy e gyűjtemény az ország összes királyi táblái által a sommás törvény életbe léptetése óta hozott valamennyi határozat gondos átvizsgálása után és megválogatásával készült, nemcsak a sommás törvénynek nincs egyetlen szakasza, de mivel a kir. táblák a legváltozatosabb jogügyletekben ítélnék utolsó fórumként az anyagi magánjognak és ennek keretében a kereskedelmi jognak is alig van oly kérdése, a melyre e gyűjteményben megfelelő jogesetet és ezzel magas színvonalon álló jogászai megoldást ne találunk. Mi sem bizonyítja e gyűjtemény hasznosságát jobban, mint annak közkeveltsége és az a körülmény, hogy a felek a bíróságok előtt a Fabiny-féle gyűjtemény mellett erre a gyűjteményre is állandóan hivatkoznak. Különösen hasznos szolgálatot tesz ezen gyűjtemény most, amikor a polgári perrendtartásnak küszöbön álló reformja következtében a szóbeli eljárásnak a sommás törvényben lefektetett alapelvei a polgáriper egész vonalán érvényesülni fognak, amely alapelveket a felülvizsgálati bíróságoknak kitűnően kidolgozott határozataiból ismerhet meg bíró és ügyvéd a legalaposabban.

A most megjelent IV. kötet az összes királyi ítélőtáblának 734 határozatát tartalmazza, nemcsak összegyűjtve, hanem szakszerűen, szigorú lelkiismeretességgel és könnyen áttekinthető módon feldolgozva. A nagyobb terjedelmű határozatokat az azokban kifejezésre jutó jogszabályoknak feltüntetése vezeti be, ezt követi mindenütt, a hol a tényállás a határozatból ki nem tűnik, annak az ügyiratok alapján készült rövid, tömör, szabatos és világos előadása, amely után a szöveg szerint közölt határozat következik. Dicséretreméltó sajátossága e vállalatnak azonban a tárgymutatóknak ritka körültekintéssel, vasszorgalommal és lelkiismeretes buzgósággal készült összeállítása, a mely szakirodalmunkban párját ritkítja. Négyrendbeli ilyen tárgymutató van a kötetben, u. m. a 114 lapra terjedő rendszeres tárgymutató, vagyis a határozatokban kijelentett jogszabályoknak az alaki és anyagi jog rendszerében való szabatos összeállítása, melynek becsét mindenütt a curia és a többi táblák azonos vagy ellentétes határozatairól való hivatkozás is emeli; az 50 lapra terjedő betűrendes tárgymutató, mely rövid kvonatban magát a jogszabályt is tartalmazza, továbbá a jogforrásoknak és végre a közölt határozatok lajstromszámainak mutatója.

A vaskos kötet terjedelme 58 iv, CXIV és 791 lap. Ára a Franklin-Társulat közismeretű díszes nyomdai kiállításában és erős csinos vászonkötésben 14 korona, a könyv Melczér Károly könyvterjesztési vállalata útján (IV. ker., városház utca 4. sz.) csekély havi részletfizetésre is megszerezhető.

CSARNOK.

Egy iskolai kaland.

(Elbeszélés a régi debreczeni diákéletből.)

Irta **Kuthy Lajos.**

4.

— Utána Ugrancs! — uszítá Ordas, — most ruhát kölcsönözni ment, hogy éji wachtparadján takaros legyen,

— Hát pávatollban megyen szajkónak? — kérdé a kis makkfejű Ártány.

— Vajjon fogad e szót a lépes levelnek? — kétkedék Üstökös.

— Bizonyosan, — vigasztalá Ordas — hisz a csiny jól van intézve.

— Csak az adatokban ne tévedtünk legyen.

— Én jót állok önszakmányomért. A leány nevét hitelesen kikutatám; s hogy a sógora a szűrszabó, fejem teszem rá.

— Én pedig sulymot venni láttam.

— A level hiteles, azon nem mulik.

— Szive fülüg Maresánál van; ékes Lukács ur okvetlenül wachtparadra megy.

— Vagy legalább megirandja cselekedeteit, mint Lukács az apostolokét.

Ugrancs visszajött.

— Dongódy a janitort vallatja, híradó aggodalommal. Injuria lesz, ha ennyi mü dugába dől.

A janitor körmönfont legény, — jegyzé meg Üstökös; — nem könnyen lesz Judássá.

— Pszt! Lukács jön . . . Halbe bank Ártány! s rágustált.

Dongódy visszétért. Arczában látszék a feltámadás. Diák életben ily boldog nem volt. Feledé, hogy a mosónénak adós, hogy bundája nincs, hogy ma leczkén bekapták, s mindent, mitől feje rendesen füstölt.

Leveté csizmáját, hogy estig megszáradjon; keztyűjét megvarrá, pecséteket mosott, szóval: v toilette kellékit rendezé.

Estve tizkor mind ágyban valának a tizedik ház vazalljai, sötétben, mert a coetus gyertyája elfogyott. Heten aludtak már, mert ébren lesni Lukács ur kivándorlását terhes lett volna. Csak egy volt, ki a paplan alatt nyílt szemmel feküvék talpig nyalkán felöltözve; kinek álmát a fonott haju genius gátolá. Iszonyu nyugtalan volt; az ellenőr szemléjét várá. Tán elaludt az a tüskés porkoláb, akadna fel szeme, — szidá magában, — hogy így várakoztat; s hosszú kortyokat húzott a zöld korsóból, mintha szivhőségét akarná leönteni.

Végre jött a visitans, mint minden éjjel. Körüljarta sasszemmel a fekvő legénységet, ama földig álló vastag pipafüstben, melyen faggyu-lámpája alig tudott fénykört gyujtani. Lukács füléig voná paplanját, mint egy védődominót; csak koponyaszörét hagyva kían, mint species factit, hogy ott van.

Az ajtó behuzaték. Az ellenőr tovább-tovább haladt; s végre erőltlenül hallatszott a távol ajtók hegyes nyiszorja.

Dongódy nesztelen fölkel. Ugyan szikráznak a csillagok, disznó hideg van, jó lesz praeveniálni, gondolá magában; s Ugrancs paplanjáról nagy lassan lecsente a bundát.

Jason mennyit szenvedett az arany gyapjuért; miért ne ő egy gyapjatlán bárányert? Minden vállalat különben is kezdetén nehéz. Ha az ember benne van, rászánja magát. Ily vigaszok közt kopogott Dongódy a fagyón, ama helyig, hol a falat alkalom adatván, meg szokta mászni. Itt előbb keresztülveté a bundát, hogy másztában terhül ne legyen, s maga merészen és jártasan kapaszkodék lábán és körmein vakolatlan téglák nyilásaiba.

Azalatt a lakszobák előtti folyosón pajzán siheder roboga végig, ki visitatio alatti kinlétét igazolni futott a contrához. A tizedik ház előtt neki ficzánkoltá magát; benyitott a sötétbe, s nagyot bögött.

— No még egyet! — kiálta Ugrancs, kit ajtó közelében a hang nyers ereje szörnyen felriasztá.

A pajkos diák még nagyobb bögött. — No most már vessz meg; válaszolta Ugrancs türelemvesztve, s szemébe loecsantva egyszersmind a kalamaris tar-

altmát, mit az ágy feletti ablakból rögtön felkapott. Azonban falnak fordula tovább aludni, de a gyilkos hús, mely vékony takaróján elterjedt, észrevételé a bundarablást.

Rögtön Dongódy ágyához futott. Helye még azon meleg volt; s ő Shlafrock helyett togáját kapva, rohant az ismerős falrészhöz, ha az illanót utban kaphatná.

Dongódy ép a faltetön volt.

— Ide a bundával Lukács, különben tüstént a contrához megyek, hogy kímálszál.

Engedd át barátom, kétszer vigilállok helyetted; — kérte Lukács négy kéz láb.

— Semmi esetre, — viszonzá Ugrancs hangosan; s készült Dongódyt lehuzni, midőn az új épület egyik alsó ablakán hirtelen egy fő dugta ki magát. A Czirmos esküdt volt, ki a diák-csinyekre egész szenvedélyvel vadászott.

Ugrancs hirtelen megszökött, mert valahai kölcsöntől félve, nem akará, hogy bundája miatt pajtása horogra kerüljön.

(Folyt. köv)

Szerkesztői üzenetek.

Dr. U. H. Nagyon szép, nagyon igaz hangu cikkét köszönöm. Mint olvashatja, már közöltem is. Hasonló irányu működésével és magvas cikkeivel hálára kötelez. Üdvözlöm.

L. K. és a budapesti zoológus kompánia Budapest. A kedves levelező lapotokat és megemlékezéseket köszönöm. A (Péter-) Pál napi jókívánatokat javára írom a „medve fordulás“ Pálnak. Ami kálomista családunk ilyen zord téli napon szokta a kedélyes Pál napját ülni.

Milotay István. Szép, magyaros költeményeit várom.

Barcsa János tanár H.-Nánás. Lekötelező figyelmét köszöni a Szabad Hajdu. A becses műve hasznosan fogja forgatni. Ismertetést is közlünk róla

Nyilttér.

A minden téren mutatkozó gazdasági pangásra való tekintettel a

mohai
ÁGNES
forrás.

kutkezelősége elhatározta, hogy ásványvizét, mely a **fertőző betegségek esetén egész Moha vidékét megvédelmezte** a járványok ellen s mely a **gyomor, bél, vese, tüdő és légcsőbajos** embereknek nélkülözhetlen itala s mely **angolkóros gyermekeknek kitűnő gyógyszeré**, háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden **kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél sőt a szódavíznél is olcsóbban adja**, hogy az **Agnes-forrás vizét** még a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse. Árlapot s prospectust kívánatra bérmentve a mohai Agnes-forrás kezelősége Mohán, vagy

EDESKUTY L. Budapest

cs. és kir. udvari szállító szívesen küld.

Ásványviz nagykereskedő.

— Kapható mindenütt. —

ELŐPATAK

gyógyfürdőn,

melynek több kiállításon kitüntetett gyógyvize Európa legjelesebb bálneológusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvizének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásuaknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor és bélzsabában, altesti vérbőségben, vérpangásban, aranyérben, rástzkór és kedélykórban, idegbajokban, máj- és lépaganatokban, az epe kivezető csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hőszám zavarokban és különösen vérszegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fővénkö lerakódás, s húgykőképződéseknél, a méh idült tömölüléseivel, dagainál, fehér folyásban, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, köszvény- és eszujbakban.

Az ásványviz használataival kapcsolatosan ujjonnan berendezett meleg- és hideg ásványviz fürdők, hidegvizgyógymód, massage áll az azt igénylők rendelkezésére.

Van orvos gyógytár, távirda, posta, 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 1 k. 60 f.-tól feljebb, szobák árai május 15-étől július 1-éig és augusztus 15-étől szeptember 15-ig 30 o/o-al olcsóbbak. Van 5 vendéglő, melyekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak parkok, erdei fenyves sétányok, olvasó, zongora- és társalgó terem, Lawn-tennis, tornaszat, csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyszintén egy elsőrendű cigányzenekar.

Vagyontalan betegek hatósági ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíjmentességben részesülnek.

A bármily irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasut állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolra eső Előpatakra magán- és társas kocsik szállítják a gyógyvendégeket.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak, 1901. év május hó.

A fürdőigazgatóság.

2339—1901. T.

Árverési hirdetményi kivonat.

A h. nánási kir. jbiróság mint tknyvi hatóság közhírré teszi, hogy az orsz. közp. fillér szövetkezet végrehajtónak Pántya Józsefné Szabó Katalin végrehajtást szenvedő elleni 600 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nánási kir. jbiróság területén levő H. Nánáson fekvő a h. nánási 5713 sz. tkvi betétben A I. 1—5 sor 13603, 13604, 13605, 13606, 13607. hsza. foglalt a Lopóhalom járás I. dülöben fekvő összesen 10 hold 1205 négyszögöl területű tagbirtokra 2882 kor. kikiáltási árban és az ugyanazon betétben A + 1 sor 10611/4 sz. a. foglalt, a Réti 8. dülöben fekvő ingatlanra 624 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi aug. hó 23-ik napjának délelőtt 9 órakor a h. nánási kir. jbiróság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 288 k. 20 f. illetve 62 k. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény át szolgáltatni.

Kelt H.-Nánás, 1901. é. jun. hó 15. napján. A h.-nánási kir. jbiróság mint tknyvi hatóság.

Dr. Konczvald Endre
kir. albiró.

Legolesobb bevásárlási forrás.

A n. é. közönség figyelmébe ajánlja kizárólagos

férfi női és gyermek czipő raktárát

a talpba bevéselt feltűnő legolesobb szabott árak mellett a

Mödlingi czipőárak debreczeni raktára.

Piacz-utca 50. szám.

Pénzhitelt

szerez: ingatlanok, házak és birtokokra 2-ik és 3-ik helyen is továbbá convertálásokat és minden pénzügyi transactiót jutányosan és discretió mellett teljesít minden előleges költség nélkül

Dénes Lipót

bank és forgalmi irodája

BUDAPEST, VI. kerület. — Teréz-körut 18.

Közvetítők kizárva. Válaszbélyeg kéretik.

Eladó tisztán kezelt fajborok fehér és kevés veres. Dienes Barna n.-létai telepéről. Tudakozódhatni Széchenyi utca 46 sz.

Ebesi ártézi viz a legjobb legesebb üdítő ital. Kapható minden fűszer üzletben, kávéházak és vendéglőkben. Főráktár: Piacz-u. 7. sz.

Szép bajusz nyerhető rövid időn a híres „Hajduságpedrő” használata által. Egy doboz 40 fillér. Kapható Debreczenben Tóth Béla gyógyszerárában, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Póthirdetmény.

A h.-nánási kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Láng József budapesti ügyvéd és végrehajtónak Pántya Józsefné Szabó Katalin budapesti (IX. Remete-u. 7 sz.) lakos vhtást szenvedett elleni 600 kor. s jár. iránti vhtási ügyében a 145—1901. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a h.-nánási 5716 sz. tkvi betétben A I. 1—3 sor 2085, 2086/1, 2086/2. hsz.alatt felvett 1466 ö. i. sz. ház és 743 □ öl udvar és kertre 1350 kor. kikiáltási árban, továbbá az ugyanazon betétben A + 1 sor 2178 hrsz. a. felvett 1262 ö.i. sz. ház és 568 négyszögöl udvarra 1200 kor. kikiáltási árban, végre a h.-nánási 5717 sz. betétben A + 1 sor 8646 hrsz. alatt foglalt 6 hold 169 négyszögöl területű ingatlanok Szabó Katalin Pántya Józsefné tulajdonát képező 1/6-od része 380 kor. kikiáltási árban a h. nánási kir. jbiróság árverési termében 1901. aug. 9-ik napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. tc. 167 §-a alapján az orszl közp. fillér egyesület vhtató érdekében is 600 korona tőkekövetelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Kelt H.-Nánás, 1901. é. jun. 15.

Dr. Konczvald Endre
kir. albiró.

574/1901. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3937/5. 1900. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Bosznay J. és Társa cég részére Steiner J kab depr. lakostól 194 kor. 70 f. tőke, ennek 1896. évi junius hó 30-ik napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 126 kor. perköltség erejéig 1897. évi márczius hó 26-án biróilag felülfoglalt és 688 koronára becsült házibutorok, faliképek, tükrök és egyéb tárgyakból álló ingóságok 1901. évi jul. hó 3-án délelőtt fél 10 órakor kezdetét veendő és alperes lakásán Széchenyi-utczán, 36 sz. háznál meg-tartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1901. junius 13-án.

Török Péter
bir, kiküldött.